

ສາວຕຸລີ ກີຣໂກ ກຸລປຸຕົໂຕ ສຕຸຖ ຂມມເທສນໍ ສຸດວາ ນິກຸມມືຕຸວາ ປັພັບືໂຕ ລທູບສມປົມໂທ ສຸນຍາກົມືຕຸເຄຣ ນາມ
ຫຼຸດວາ ກຕິປາເຫເນວ ອຣທຸຕໍ ປາບຸນີ ໆ

ໄດ້ຍືນວ່າ ອ. ກຸລບຸຕ ດັນທີ່ໃນພຣະນັກຊີ່ວ່າສາວຕຸ ພັກແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະນັກທີ່ຂອງພຣະສາສດາ ອອກໄປແລ້ວ ບວຊແລ້ວ
ຜູ້ມືອຸປສມບທັນໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ຊີ່ວ່າສັງຂອກຂີຕເກຣະ ເປັນ ບຣຣລແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະວ່າທັດ ໂດຍວັນເລັກນ້ອຍນັ້ນເທິຍ ໆ

ຕສສ ກິໂງໂລ ປຸດຕໍ ລົງຕຸວາ ເກຣສສ ນາມໆ ອກາສີ ໆ

ອ. ນ້ຳໜ້າຍຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ (ຂອງພຣະເຕຣະ) ນັ້ນ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງບຸຕ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຊຶ່ງຫົ່ວ ຂອງພຣະເຕຣະ ໆ

ໂສ ກາຈີເນຍສັງຂອງກົມືຕຸ ນາມ ຫຼຸດວາ ວຍປຸຕົໂຕ ເກຣສສ ສນຕິເກ ປັພັບືຕຸວາ ລທູບສມປົມໂທ ອົບົບຕຣສມື
ຄາມກາຣາເມ ວສລໍ ອຸປຄນຕຸວາ “ເອກໍ ສຕຸທ່າທຸດໍ ເອກໍ ອຸກສຫຫຼັດນຸຕິ ເທວ ວສສາວາສິກສາງເກ ລົງຕຸວາ “ອຸກສຫຫຼັດໍ
ອຸປ່ອມາຍສສ ເມ ກວິສສຕິຕີ ສລລາກເຫຼົວ (P130) “ສຕຸທ່າທຸດໍ ມຍໍ ກວິສສຕິຕີ ຈິນເຫຼົວ ຖຸດາກສໂສ “ອຸປ່ອມາຍໍ
ປລສີສສາມືຕີ ອາຄຈຸນໂຕ ອນຸຕຣາມຄຸເຄ ປິນຫາຍ ຈຣນໂຕ ອາຄນຸຕຸວາ, ເກຣ ວິທາຮໍ ອනັດເຕເຍ, ວິທາຮໍ ປວິສີຕຸວາ
ເກຣສສ ທິວງາງຈານໍ ສມມຸ້ນຕຸວາ ປາໂທກໍ ອຸປ່ອງຈາປ່ຕຸວາ ອາສນໍ ປລຸນາປ່ຕຸວາ ອາຄມນມຄຸຄ ໂໂລເກນໂຕ ນີ້ທີ ໆ

(ອ. ບຸຕ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ຊີ່ວ່າສັງຂອກຂີຕຜູ້ເປັນຫລານ ເປັນ ຜູ້ຄົງແລ້ວຊື່ງວ່າ ບວຊແລ້ວ ໃນລຳນັກ ຂອງພຣະເຕຣະ ຜູ້ມືອຸປສມບທັນ
ໄດ້ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຈຳແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະຊາ ໃນອາຮາມໄກລັບນຳ ແກ່ງໄດ້ແກ່ງທີ່ ໄດ້ແລ້ວ ຊຶ່ງຝ້າສ້າງກອນບຸດຄລົງຕາຍແກ່ກົກໍ່ຜູ້ອູ່
ຕລອດພຣະຊາ ທ. ສອງຜົນ ຄືວ (ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ) ຜື່ນທີ່ ອັນເມືສອກເຈັດເປັນປຣມານ, (ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ) ຜື່ນທີ່ ອັນເມືສອກແປດ
ເປັນປຣມານ ກຳທັດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ພ້າ) ອັນເມືສອກແປດເປັນປຣມານ ຈັກມີ ແກ່ພຣະອຸປ່ອມາຍໍ ຂອງເວົາ” ດັ່ງນີ້ ຄິດແລ້ວ ວ່າ
“(ອ. ພ້າ) ອັນເມືສອກເຈັດເປັນປຣມານ ຈັກມີ ແກ່ເວົາ” ດັ່ງນີ້ ຜູ້ມີກາລັກອັນອູ່ແລ້ວ ມາອູ່ (ດ້ວຍອັນດິດ) ວ່າ “(ອ. ເວົາ) ຈັກເຫັນ
ຊຶ່ງພຣະອຸປ່ອມາຍໍ” ດັ່ງນີ້ ເຫັນໄປອູ່ ເພື່ອກັນຂ້າວ ໃນຮະຫວ່າງແກ່ໜ້າທາງ ມາແລ້ວ, ຄັ້ນເມືອພຣະເຕຣະ ໄມ່ມາແລ້ວ ສູວິຫານນັ້ນ
ເທິຍ, ເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູວິຫານ ກວາດແລ້ວ ຊຶ່ງທີ່ເປັນທີ່ພັກໃນກລາງວັນ ຂອງພຣະເຕຣະ ຍັງນໍາເປັນເຄື່ອງລຳງັ້ງເທົ່າ ໃຫ້ເຂົ້າໄປຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ
ປຸລາດແລ້ວ ຊຶ່ງອາສນະ ນັ້ນແລດູອູ່ແລ້ວ ຊຶ່ງໜ້າທາງເປັນທີ່ມາ ໆ

ອຄສສ ອາຄມນກາວໍ ປຸດວາ ປຈຸດຄມນໍ ກຕຸວາ ປຕຸຕົຈົວໍ ປົງດຸດເຫຼົວວາ “ນິລື່ທຳ ການເຫັນຕີ ເກຣ ນິລື່ທາປຸດວາ ຕາລະນູ່
ອາຫາຍ ວິທີຕຸວາ ປານີ່ ທຕຸວາ ປາທේ ໂຮືບຕຸວາ ຕໍ ສາງກໍ ອາເນຕຸວາ ປາທມູເລ ຈປປຕຸວາ “ການເຫັນ ອິນໍ ປຣົກບຸນຫາຕີ
ວຕຸວາ ວິຫຍມາໂນ ອຸກສາລີ ໆ

ຄັ້ນນັ້ນ (ອ. ກົກໍ່່ ນັ້ນ) ອູ້ແລ້ວ ຊຶ່ງຄວາມເປັນຄືນອັນມາ (ແກ່ພຣະເຕຣະ) ນັ້ນ ກະທຳແລ້ວ ຊຶ່ງກະທຳຕ້ອນຮັບ ຮັບເຈັກພະແລ້ວ
ຊຶ່ງປາຕຣແລະຈົ່ວວ ຍັງພຣະເຕຣະ ໄກ້ນັ້ນແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈົ້າວູ (ອ. ທ່ານ) ຂອງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ຢື່ອເວົາແລ້ວ ຊຶ່ງຂໍ້ແກ່
ຕາລ ພັດແລ້ວ ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງນໍາອັນບຸດຄລົງດືມ ລຳງແລ້ວ ຊຶ່ງທ້າ ທ. ນໍາມາແລ້ວ ຊຶ່ງຝ້າສ້າງ ນັ້ນ ວ່າໄວ້ແລ້ວ ດັ່ງນີ້ ໄດ້ຍືນພັດອູ່ແລ້ວ ໆ

ອທ ນໍ ເຕົຣ ອາຫ “ສູງສະກຸນີຕ ມຢໍທ ຈຶວໍ ປຣິປຸນຸ້ນ, ຕຸວເມວ ປຣິກຸນຸ້າຕີ ພ

ຄວັງນັ້ນ ອ. ພຣະເກຣະ ກລ່າວແລ້ວ (ກະກິກຊູ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນລັ້ງໜັກຂີຕ ອ. ຈຶວໍ ຂອງເຮົາ ເຕີມຮອບແລ້ວ, ອ. ເຮອນ້ຳເຖິວ ຈຶ່ງໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ການເຕ ມຍາ ລທທາກາລໂຕ ປົງຈາຍ ອຍໍ ຕຸມທາກເມວ ສລລັກຂີໂຕ, ປຣິໂກຄ ກໂຮຕາຕີ ພ

(ອ. ກິກຊູ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈີຍ (ອ. ພ້າສາກູກ) ນີ້ (ອັນກະປມ) ກຳທັນດແລ້ວ ເພື່ອທ່ານນັ້ນເຖິວ ຈຳເດີມ ແຕ່ກາລ (ແກ່ໆພ້າສາກູກ ນີ້) ອັນກະປມ ໄດ້ແລ້ວ, (ອ. ທ່ານ) ພອງກະທຳ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ໂທ່າ ສູງສະກຸນີຕ, ປຣິປຸນຸ້ນ ເມ ຈຶວໍ, ຕຸວເມວ ປຣິກຸນຸ້າຕີ ພ

(ອ. ພຣະເກຣະ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນລັ້ງໜັກຂີຕ (ອ. ເຫຼຸ້ນ້ຳ) ຈົງຍົກໄວ້, ອ. ຈຶວໍ ຂອງເຮົາ ເຕີມຮອບແລ້ວ, ອ. ເຮອນ້ຳເຖິວ ຈຶ່ງໃຊ້ສອຍ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ການເຕ ມາ ເວຳ ກໂຮຕ, ຕຸມທີ ປຣິກຸຕຸເຕ, ມຢໍທ ມຫປຸຜລ ກວິສຸສົຕີ ພ

(ອ. ກິກຊູ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເຈີຍ (ອ. ທ່ານ) ຈົງຍ່າກະທຳ ອຢ່າງນີ້, (ຄວັງນີ້ເມື່ອພ້າສາກູກ) ອັນທ່ານ ໃຊ້ສອຍແລ້ວ, ອ. ຜລອັນໄໝ່ງ ຈັກມື ແກ່ກະປມ” ດັ່ງນີ້ ພ

ອທ ນໍ, ຕສສ ບຸນບຸນ ກເຕເນຕສຸສາປີ, ເຕົຣ ນ ອີຈຸດ ພ

ຄວັງນັ້ນ (ເມື່ອກິກຊູ) ນັ້ນ ແນ້ກລ່າວອູ້ ບ່ອຍ ພ, ອ. ພຣະເກຣະ ໄນປ່ຽນການແລ້ວ (ຜຶ່ງພ້າສາກູກ) ນັ້ນ ພ

ເຂວ່າ ໂສ ວິຊຍມາໂນ ຈົນຕາ ຈິນເຕີ “ອໍທ ເຕຣສສ ດີທິກາເລ ກາດີເນຍໂຍ ປພຸພື້ຕກາເລ ສທຸວິທາຣິໂກ, ເຂວ່າປີ ມຍາ ສທຸທີ ອຸປະໜາໂຍ ປຣິໂກຄ ນ ກາຕຸກາໂມ, ອົມສົມ ມຍາ ສທຸທີ ປຣິໂກຄ ອກໂຮນຸເຕ, ກີ ເມ ສມຄກາວນ, ດີທີ ກວິສຸສາມີຕ ພ

(ອ. ກິກຊູ) ນັ້ນ ຜູ້ຢືນພັດວູ້ແລ້ວເຖິວ ດິດແລ້ວ ອຢ່າງນີ້ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນຫລານ ຂອງພຣະເກຣະ (ເປັນ) ໃນກາລ (ແກ່ໆເຮົາ) ເປັນຄຄທ້ລົດ ເປັນລັກທິວິທາຣິກ (ຍ່ອມເປັນ) ໃນກາລ (ແກ່ໆເຮົາ) ບວ່າຈຸດແລ້ວ, ແນ້ (ຄວັງນີ້ເມື່ອຄວາມເປັນ) ອຢ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້), ອ. ພຣະອຸປ້ມາຍ ເປັນຜູ້ໂຄຣເພື່ອອັນໄນ່ກະທຳ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ ກັບ ດ້ວຍເຮົາ (ຍ່ອມເປັນ), (ຄວັງນີ້ເມື່ອພຣະອຸປ້ມາຍ) ນີ້ ໄນກະທຳວູ້ ຜຶ່ງການໃຊ້ສອຍ ກັບ ດ້ວຍເຮົາ, (ອ. ປະໂຍ້ໜົນ) ອະໄວ ດ້ວຍຄວາມເປັນແທ່ງສມຄະ (ມື້ອູ້) ແກ່ເຮົາ, (ອ. ເຮົາ) ເປັນຄຄທ້ລົດ ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ພ

ອຄສູນ ເຄຕທໂທລີ “ຖ່າສຸສະລຸງປົມໄຍ ພຣາວາໂສ, ກິນຸ້າ ໂພ ກຕ້ວາ ຄືທິງໂຕ ທີ່ວິສຸສາມີຕີ; ຕໂຫ ຈິນເຕີລີ “ວັດຈຸກທຸກສາງກຳວິກຸກີ່ນີ້ຕົວ ເອກໆ (**P131**) ເອີກໍ ດະນູທີສຸສາມີ, ເອີກໍ ນາມ ຂີປູປ່ ວິຊາຍຸຕີ, ສ້າທໍ ວິຊາຕໍ ວິຊາຕໍ ວິກຸກີ່ນີ້ຕົວ ມູລໍ ກຮິສຸສາມີ, ມູເລ ພູ ກຕ້ວາ ເອກໍ ປະປາປົກ ອານັສຸສາມີ, ສາ ເອກໍ ປຸຕຸຕໍ ວິຊາຍິສຸສົຕີ, ອຄສູນ ມມ ມາຕຸລສູນ ນາມ ກຕ້ວາ ຈູ່ພໍຢານແກ ນີ້ສຶກເປົຕົວ ມມ ປຸຕຸຕຸລຸຈ ກວິຍລຸຈ ອາຫາຍ ມາຕຸລໍ ວຸນທີ່ຕຸ້ນ ອາຄມີສຸສາມີ, ອາຄຈຸຈຸນໂຕ ອນ່ຕຽມຄຸດ ມມ ກວິຍໍ ລັກຂ້າມີ ‘ອ້າແທີ ຕ້າວ ເມ ປຸຕຸຕໍ, ວິທີສຸສາມີ ນໍ້າຕີ, ສາ ‘ກິນຸ້າ ປຸຕຸເຕັນ, ເອີ້ມ ຍານັກ ປະເຊທິຕີ ວິຊາ ປຸຕຸຕໍ ດ້ວຍຕົວ ‘ອໍທໍ ເນັສຸສາມີ ນໍ້າຕີ ສັນໜ້າເຮັດໍ ອສກຸໂກນຸ້ຕີ ຈົກປາເທ ຈະເຫຼສຸສົຕີ, ອຄສູນ ສົ່ງວິກຸກີ່ນີ້ຕົວ ຈັກໍ ຄມີສຸສົຕີ, ອາ ນໍ ‘ຕໍວ່າ ມມ ປຸຕຸຕໍ ແນ່ ມຢ່ທໍ ອາຫາສີ, ນໍ ສັນໜ້າເຮັດໍ ນາສກຸ້ມີ, ນາລືໂຕລີ ຕໍຢາຕີ ວິຊາ ປົວໂຕທຸກຈຸດ ປົກຈຸດ ປ່ອມີສຸສົຕີ ບໍ່

ครั้งนั้น (อ. ความคิด) นั่น ว่า “อ. การอยู่กรองซึ่งเรื่อง เป็นสภาพอันบุคคลพึงให้ดำรงอยู่ด้วยตัวโดยยาก (ย่อมเป็น), (อ. เรอา) กระทำแล้ว (ซึ่งกรรม) อะไรมหอแล ผู้เป็นคุณทั้ส์เป็นแล้ว จักเป็นอยู่” ดังนี้ “ได้มีแล้ว (แก่กิจชุ) นั่น, ในลำดับ นั่น (อ. กิจชุ นั่น) คิดแล้ว ว่า “(อ. เรอา) ขายแล้ว ซึ่งผ้าสาวกอันมีศอกแปดเป็นประมาณ จักรับเอา ซึ่งแม่แพะ ตัวหนึ่ง, ชื่อ อ. แม่แพะ ท. ย่อมคลอด พลัน, อ. เรอา นั่น ขายแล้ว (ซึ่งลูกแพะ) ตัวคลอดแล้ว ตัวคลอดแล้ว จักรการทำ ให้เป็น ตันทุน, (อ. เรอา) กระทำแล้ว ซึ่งตันทุน ท. ให้มาก จักนำมา ซึ่งปชาบดี คนหนึ่ง, (อ. ปชาบดี) นั่น จักคลอด ซึ่งบุตร คนหนึ่ง, (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. เรอา) กระทำแล้ว ซึ่งชื่อ ของลุง ของเรอา (แก่บุตร) นั่น (ยังบุตร) ให้นั่ง แล้ว บนyananห้อย พาเอาระแล้ว ซึ่งบุตรด้วย ซึ่งภารยาด้วย ของเรอา จักมา เพื่อันไห้ว ซึ่งลุง, (อ. เรอา) เมื่อมา จักกล่าว ว่า ‘(อ. เธอ) จงนำมาน ซึ่งบุตร แก่เรอา ก่อน, (อ. เรอา) จักนำไป (ซึ่งบุตร) นั่น’ ดังนี้ ภารยา ของเรอา ในระหว่างแห่งหนทาง, (อ. ภารยา) นั่น กล่าวแล้ว ว่า ‘(อ. ประโยชน์) อะไร ของท่าน ด้วยบุตร, (อ. ท่าน) จงมา, (อ. ท่าน) จงข้าไป ซึ่งyananห้อย’ ดังนี้ รับเอาระแล้ว ซึ่งบุตร (คิดแล้ว) ว่า ‘อ. เรอา จักนำไป (ซึ่งบุตร) นั่น’ ดังนี้ “ไม่อ้าจอยู่ เพื่อันทรงไว้พร้อม จักทึ้ง ในเรอย แห่งล้อ, (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), อ. ล้อ ชี้นเนพะจะแล้ว สู่สิริยะ (ของบุตร) นั่น จักไป, (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. เรอา) กล่าวแล้ว (ภารยา) นั่น ว่า ‘อ. เธอ ได้ให้แล้ว ซึ่งบุตร ของเรอา แก่เรอา หามใจนั่นเที่ยว, (อ. เธอ) ไม่ได้อ้าจแล้ว เพื่อันทรงไว้พร้อม (ซึ่งบุตร) นั่น, (อ. บุตร นั่น) เป็นผู้อันเชือให้ฉันหายแล้ว เป็นแล้ว’ ดังนี้ “จักประหาร ซึ่งหลัง ด้วยด้ามแห่งปึก” ดังนี้ ฯ

ໂສ ເກວ່າ ຈິນເຕັນໂຟ ຈົຕວາ ວິຊຍມາໂນວ ແຮສສ ສີສຳ ຕາລວມແກນ ປທຣ ພ

(อ. กิกษ์) นั้น คิดอยู่ อย่างนี้ ยืนพัดอยู่เที่ยว ประหารแล้ว ซึ่งคีริยะ ของพระเจ้า ด้วยวัวแห่งตลาด ฯ

ເຄີຍ “ກິນນຸ່ງ ໂອ ອໍາ ສູງມຽກຂົງເຕັນ ສື່ເສ ປະໂຕຕີ ອຸປະກາເຮັດໂຕ ເຕັນ ຈິນຸຕີຈິນຸຕີຕິ່ມ ສພຸ່ມ ວັດວາ “ສູງມຽກຂົງ
ມາຕຸ້ມາມສູລ ປທກໍ ທາຕຸ້ ນາສາກົງ, ເວັດ ມຫລລກຕຸ້ເຮຣສູສ ໂກ ໂໂສຕີ ອາຫ ແ

อ. พระเดร世 ได้ร่วมกล่าวว่า “อ. เวอาเป็นผู้สอนสังฆรักษาฯ ประหารแล้ว ที่ศรีษะ (ย้อมเป็น) เพราะเหตุของไรหนอกแล” ดังนี้
 รูแล้ว (ชั่งเรื่อง) ทั้งปวง อัน (อันกิกขุ) นั้น ทั้งคิดแล้วหั้งคิดแล้ว กล่าวแล้ว ว่า “ดูก่อนสังฆรักษาฯ (อ. เธอ) ไม่ได้อาจแล้ว
 เพื่ออันให้ ซึ่งการประหาร แก่มาตตาม, อ. โพธิ อะไร ของพระเดร世ผู้แก่ (มืออยู่) (ในเหตุ) นี้” ดังนี้ ฯ

ໂສ “ໂທ ນູ້ໂລມຸທີ, ປາຕ ກີ ເມ ອຸປະມາເຢນ ຈິນຕິຕຈິນຕິຕ, ກີ ເມ ສມຜາວເນາຕີ ຕາລວນູ້ ຈາກເຫດຕຸວາ ປລາຍືຕຸ ອາຮຖືໂຈ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ) ນັ້ນ (ດິດແລ້ວ) ວ “ໂອ (ອ. ເຮົາ) ເປັນຜູ້ດີບຫາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ, ໄດ້ຍິນວ່າ (ອ. ເຮົອງ) ອັນ (ອັນເຮົາ) ທັ້ງດິດແລ້ວ ອັນພຣະອຸປະມາຍ ຂອງເຮົາ ຮູ້ແລ້ວ, (ອ. ປະໂຍ້ໜ້ນ) ອະໄຮ ດ້ວຍຄວາມເປັນແທ່ສມຄະ (ມືອຢູ່) ແກ່ເຮົາ” ດັ່ງນີ້ ທີ່ແລ້ວ ຜົ່ງໜັງແທ່ຕາລ ເຮັມແລ້ວ ເພື່ອອັນໜີປີ ໃນ

ອັນ ນຳ ທຫຮສາມເນຣາ ອຸນພນຸ້ມືຕຸວາ ອາຫາຍ ສຕຸຕ ສນຸຕິກຳ ອາຄມືສຸ ໃນ

ຄວັງນັ້ນ ອ. ກິກຊຸໜຸ່ມແລະສາມເນຣ ທ. ຕິດຕາມແລ້ວ (ຊື່ກິກຊຸ) ນັ້ນ ພາເອາແລ້ວ ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະຄາສດາ ໃນ

ສຕຸຕ ເຕ ກິກຊຸ ກິສວາ “ກີ ກິກຊາ ອາຄຕຕຸຕ, ເວໂກ ໂກ ກິກຊຸ ລຸໂທິຕີ ປຸຈົນ ໃນ”

(ອ. ພຣະຄາສດາ ທຽງເກີນແລ້ວ ຊື່ກິກຊຸ ທ. ເຫລັ້ນໜັ້ນ ຕຣັສຕາມແລ້ວ ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ທ. (ອ. ເຮົອ ທ.) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ເພຣະເຫຼື່ໄຣ, ອ. ກິກຊຸ ຖຸ່ມໜຶ່ງ ອັນເຮົອ ທ. ໄດ້ແລ້ວ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອາມ ການເຕ; ອົມ ທ່ທ່ ອຸກກົມຈິຕຸວາ ປລາຍນຸ່ຕ ດ່ເຫດຕຸວາ ຕຸມທາກ໌ (**P132**) ສນຸຕິກຳ ອາຄຕມູທາຕີ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ ທ. ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ “ຂ້າເຕ່ເພຣະອອງຄູ່ເຈີຢູ່ ພຣະເຈົ້າຂ້າ (ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ), (ອ. ຂ້າພຣະອອງຄ໌ ທ.) ພາເອາແລ້ວ ຊື່ກິກຊຸ ໜຸ່ມ ນີ້ ຜູ້ກະສຳລັ້ນໜີ້ແລ້ວຈຶ່ງໜີ້ໄປອຢູ່ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະອອງຄ໌ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ເວຳ ກີ ກິກຊຸຕີ ໃນ”

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສຕາມແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ໄດ້ຍິນວ່າ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອາມ ການເຕຕີ ໃນ”

(ອ. ກິກຊຸ ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ “ຂ້າເຕ່ເພຣະອອງຄູ່ເຈີຢູ່ ພຣະເຈົ້າຂ້າ (ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ກົມຕຸຕຳ ເຕ ກິກຊຸ ເວຳ ກາຣີຢືນ ກມມີ ກຕົມ, ນຸ້ນ ຕ່ວ່າ ອາຮຖ້ວຍສຸສ ເອກສຸສ ພຸຖ້ສຸສ ປຸດົຕີ ມາທີສສຸສ ນາມ ພຸຖ້ສຸສ ສາສເນ ປຸພື້ມືຕຸວາ ອຸດຕານໍ ໂສຕາປັນໂນຕີ ວ ‘ສກທາຄາມີຕີ ວ ‘ອານາຄາມີຕີ ວ ‘ອຣາຕີ ວ ‘ວທາເປີຕິ ວ ‘ນາສກຸງ; ກົມຕຸຕຳ ເວຳ ກາຣີຢືນ ກມມມກາລີຕີ ໃນ”

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນກິກຊຸ ອ. ກຣມ ອັນໜັກ ອູ່ຍ່າງນີ້ ອັນເຮົອ ກຣະທຳແລ້ວ ເພື່ອອະໄຣ, ອ. ເຮົອ ເປັນບຸຕຣ ຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າ ພຣະອອງຄ໌ທີ່ ຜູ້ມີຄວາມເພີຍຮອນປຣາກແລ້ວ (ເປັນ) ບວ່າ ໃນພຣະຄາສນາ ຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າ ທີ່ອື່ນໜັກບັດ້ວຍເຮົາ ມີໃໝ່ຫົວ້ວ ໄນໄດ້ອ້າຈແລ້ວ ເພື່ອອັນ (ຍັງບຸດລ) ໄທ້ເຮັກ ຜົ່ງທັນ ວ ‘ອ. ພຣະໂສດາບັນ’ ດັ່ງນີ້ ຫົວ້ວ່າ ວ ‘ອ. ພຣະສກທາຄາມີ’ ດັ່ງນີ້ ວ ‘ອ. ພຣະອານາຄາມີ’ ດັ່ງນີ້ ຫົວ້ວ່າ ວ ‘ອ. ພຣະອຫນັດຕີ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ເຮົອ) ໄດ້ກຣະທຳແລ້ວ ຜົ່ງກຣມ ອັນໜັກ ອູ່ຍ່າງນີ້ ເພື່ອອະໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ອຸກາກົດຈົບໂສມື ການເຕີຕີ” ໆ

(ອ. ກົກົມ໌ ນັ້ນ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະວອງຄົ່ງເຈົ້າຢູ່ (ອ. ຂ້າພະວອງຄົ່ງ) ເປັນຜູ້ກະລັນຂຶ້ນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກືກາຮານ ອຸກາກົດຈົບສື່ຕີ” ໆ

(ອ. ພະຄາສດາ ຕັ້ງສາມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຂົ້າ) ເປັນຜູ້ກະລັນຂຶ້ນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ເພຣະເຫຼວອ່ໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ໂສ ວສສາວລິກສາງການ ລທຖທິວສໂຕ ປັບປຸງ ຢາວ ເກຣສສ ຕາລວະນູນ ປ່າຫາວ ສພົມ ທ່ານ ປວກຕູ້ ສົມຜູ້ ອາຣເຈຕູວາ “ອີມີ່າ ການແນະ ປລາໂສມື ການເຕີຕີ ອາຫ” ໆ

(ອ. ກົກົມ໌ ນັ້ນ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ ຜຶ່ງເວົ້າວິ່ນໄປທ່ານ ນັ້ນ ທັງປວງ ຈຳເດີມ ແຕ່ວັນແທ່ງຜ້າສາງກວ່ານຸ່ມຄົດພື້ນຖາຍແກ່ກົກົມ໌ຜູ້ອ່າຍ່າ ຕລອດພຣະຊາ ທ. (ອັນຕັນ) ໄດ້ແລ້ວ ເພີ່ງໄຣ ແຕ່ອັນປຣະກຣະ ຜຶ່ງພຣະເຕະ ດ້ວຍຂ້າແທ່ງຕາລ ແກ່ພະຄາສດາ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະວອງຄົ່ງເຈົ້າຢູ່ (ອ. ຂ້າພະວອງຄົ່ງ) ເປັນຜູ້ທີ່ໄປແລ້ວ ເພຣະເຫຼວ້ນ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອີ້ນ ນຳ ສົມຜູ້ “ເອົ້າ ກົກົມ໌ ມາ ຈິນທີຍີ, ຈິຕຸຕີ ນາມເຕີ ທູເຮ ໂທນຸ່ມປີ ອາຮມມຸນົນ ສມປັບປຸງຈຸກຫາຕິກຳ, ຮາຄໂທສໂມຫພນຸ້ມນາ ມຸຈຸຈັນທຸາຍ ວາຍມີຕຸ້ນ ວິກູ້ກົດຈົບສື່ຕີ ວຕ່າວ ອີມໍ ດາວມາຫ

ຄວັງນັ້ນ ອ. ພະຄາສດາ ຕັ້ງສາມແລ້ວ (ກະກົກົມ໌) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນກົກົມ໌ (ອ. ເຂົ້າ) ຈົນມາ, (ອ. ເຂົ້າ) ອ່າຍົກົດແລ້ວ, ຂື່ອ ອ. ຈິຕຸ ນັ້ນ ເປັນຫຮຣມຫາຕັກພ້ອມເລັກພະ ຜຶ່ງອາຮມຄົນ ແລ້ວ ອົບອັນເມື່ອໝູ່ ໃນທີ່ກລ (ຍ່ອມເປັນ), ອ. ອັນ (ອັນກົກົມ໌) ພຍາຍາມ ເພື່ອປະໂຍບ້ນແກ່ ອັນພັ້ນ ຈາກເຄື່ອງຜູກຄືອວາຄະແລະໂກລະແລະໂມໜະ ຍ່ອມຄວາວ” ດັ່ງນີ້ ຕັ້ງສາມແລ້ວ ຜຶ່ງພະຄາສາ ນີ້ ວ່າ